

Uit een werk van Willy-Paul Romain *

Paus Gregorius II had mij – Bonifatius –
gewijd tot missiebisshop zonder vaste zetel
en aan mij zeer verstrekkende bevoegdheden gegeven.

Daardoor kon ik mijn apostolaat,
gericht op de verstrooide volksstammen
over het gehele gebied beoosten de Rijn hervatten,
voortzetten en uitbreiden.
Ik moest de steun krijgen van de vorst, Karel Martel.
Hij leek me genegen
om die onmisbare ondersteuning te geven.
Ik verkreeg haar inderdaad,
zonder gedwongen te zijn tot het betreden van zijsporen.
De eerste fase van mijn diplomatieke missie was geslaagd.

Ik kon voor mezelf niet verhelen dat het bekeringswerk,
dat ik weer zou opvatten en uitbreiden
tot de onafzienbare heidense gebieden,
ook een politieke daad was.
Het betekende
het deelnemen aan het veranderen van
de leefwijze van die volksstammen,
deelnemen aan hun rechtsstelsels en aan hun feodale banden.
Hun geloof, hun cultuur
zouden in twijfel worden getrokken.
Ik zou hun goden aanvallen,
hun heilige bomen omhakken
en hun door geesten bewoonde bronnen zien,
en tegelijkertijd
zou hun samenleving zich veranderen.

Mijn taak was duidelijk.
Ik moest een bijdrage leveren met al mijn kracht,
met de onafgebroken zorg
om iedere spanning te verminderen
en alles in het werk te stellen
dat er op een voorbeeldige manier
vrede gesticht zou worden.

* **W.P. Romain**, Bonifatius, grondlegger van Europa, proloog, pg. 9 –16. Tirion-Baarn 1990.
Vert., R. Porcelijn. ISBN 90-5121-268-2

